throno ꝓcedebāt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊ iſra ꝓcede
bant. xxiiij. ſeniores ante ſedentē in throno ⁊ adorabāt vi
uentē in ſe. ſeculoꝝ. h̄ audit ⁊ videt (ſyon) .i. ſpeculatiua
aīa vñ de iohe ꝑcedit ꝙ dicit Apoc. j. Fui in ſpū in dñica
die ⁊ audiui poſt me vocē magnā tanq̄ꝫ tube dicentis qđ
vides ſcribe in libro ⁊ mitte ſeptē eccleſijs in q̄ inſtruit ꝑ/
dicatores. vt ſm ꝙ dicit Greg. In ꝯtēplatōe hauriant qđ
alijs ꝑ ꝑdicationem effundāt (⁊ exultauerūt filie iude) .i.
aīe ꝯfitētes ⁊ glorificātes deū: ⁊ ē h̄ thema ad moniales q̄
ſunt filie iude. i. ꝯfeſſionis ⁊ glorificatōis. qꝛ petā ꝯfitebūt

F Ad moniales q ualiter dicāt filie iude

⁊ laudes ⁊ cantādo ⁊ vitia ſupando deū debēt glorificare
Dañ. xiij. At nō filia iuda ſuſtinuit iniquitatē vr̄am: ⁊ lo/
quit ibi ſacerdotibus q̄ ſuſanne laudabilē caſtitatē deni/
grare ⁊ corrumpe voluerūt q̄ ad h̄ plures habēt ſucceſſo
res q̄ ſanctimoniales ſollicitare nō timēt. Itē ſunt filie iu
de qꝛ habitāt in irlm. i. in viſione pacis. ſ. in religione: ⁊ ſūt
nobiles de regia ꝓgenie ſicut beata virgo. Iſte filie iude
debent exultare (ꝓpter iudicia tua dñe). ſ. ꝓpter iudicia ⁊
correctōes capli. ⁊ ꝓpter quaſcūq̄ꝫ tribulatōes nō ꝓpter ꝓ
ſpera mūdi: qꝛ. j. Pet. iiij. Tps eſt vt incipiat iudiciū a do
mo dñi. i. correctio ⁊ afflictio: in his exultāt vere filie iude
nō in ꝯuiuijs ſicut filie iob ⁊ pierūt cū fratribus i ꝯuiuijs
Job. j. ij. Reg. j. Ne letent filie philiſtijm: ne exultēt filie i
circūciſoꝝ. i. imitatrices philiſtijm i potādo ⁊ incircūciſo
rum in luxuriādo: qꝛ hic ſequit illud vñ philiſtijm interꝑ
tat potione cadentes ⁊ duplex ruina Eccli. xxvj. Mulier
ebrioſa ira magna ⁊ ꝯtumelia ⁊ turpitudo illius nō teget
Ideo etiā letari ⁊ exultare debent ſanctimoniales qm̄ hñ
ſunt maritate (qm̄ tu dñs altiſſimus) qui es maritus ea/
rum. ij. Cor. x. Deſpōdi em̄ vos vni viro virginē caſtā ex
hibere xpo (ſup oēm terrā) Nullus rex terrenus regnat
ſup oēm terrā: ſ iſte regnat ſup terrā viuentiū morientiū
⁊ mortuoꝝ. i. in celo in mūdo ⁊ in inferno ⁊ ne paꝝ videa
tur eſſe ꝙ ſup terrā addit ꝙ ſup oēs deos dicēs (nimis ex
altatus es ſup oēs deos) . i. ſup angelos ⁊ ſctōs. Pſ. Ego
dixi dij eſtis ⁊ filij excelſi oēs: vel (deos) . i. iudices Exodi
xxij. Ad deos vtriuſq̄ꝫ cā ꝑueniet: ⁊ dicit (nimis) . i. icōpa
biliter. qꝛ nulla pōt eſſe ꝯpatio hoīs vel angeli ad deuꝫ. iō
fruſtra laborāt ſocij luciferi. i. ambicioſi q̄ dicūt illud Eſa.
xiiij. Silis ero altiſſimo. Pſ. Non eſt tibi ſilis in dijs dñe
Non aūt tm̄ moniales ſunt ſpōſe xpi: ſ ⁊ oēs fideles anie
que quāto maiori dño ſunt deſpōſate tanto ſollicitius ca
uere neceſſe eſt ne aliq̄d in eis ſit qđ illi⁹ oculos offendat
vñ ſubiungit generalr̄ ad oēs loquēs (qui dili. do. odi. ma
lum) . ſ. pctm̄ ⁊ mundū. De q̄. j. Joh. in fi. Totus mūdus
in maligno poſitus eſt: ꝓpter h̄ Jacobus vocat amicos
mūdi adulteros: qꝛ ab amore ſpōſi xpi recedentes amori
mūdi adheſerūt Jac. iiij. Adulteri neſcitis qꝛ amicitia hu
ius mūdi inimica eſt deo: quicunq̄ꝫ ergo voluerit amicus
eſſe hui⁹ ſeculi inimicus dei ꝯſtituit Amos. v. Odite ma/
lum ⁊ diligite bonū ⁊ ꝯſtituite in porta iudiciū. i. cogitate
ꝙ ꝓpe eſt ante ianuā Jac. v. Ecce index ante ianuā aſſiſtit
Non eſt aūt ita ꝓcax mulier q̄ in oculis mariti adulteriū
ꝯmitteret: ſ multi ꝯmittūt adulteriū cū mūdo: cū pctō: cū
diabolo in oculis celeſtis ſpōſi q̄ q̄ſi zelotipus ſemꝑ habꝫ
oculos ſup ſponſas ſuas ⁊ caſtas cuſtodit ne eis vis infe
rat: adulteras aūt abhoiat q̄ ſe in oculis eius ꝓſtituunt.
vñ ſequit (cuſtodit dñs aīas ſanctoꝝ ſuorum) . q. d. nulla
vis poterit eis inferri. licet em̄ corpa q̄nq̄ꝫ trahāt violēter
ad ſupplicia: nunq̄ꝫ tñ ꝑmittit deus vt aīa violēter trahat
ad pctā: vñ dñs corpus Job ⁊ ſubam ei⁹ expoſuit aduer
ſario: aīam vo ſeruauit dicēs Job. ij. Ecce in manu tua ē
veruntñ aīam illius ſerua Job. ix. Terra data eſt in ma/
nus impij. ſ. caro nō aīa (ſanctoꝝ) Sap. iij. Juſtoꝝ anie
in manu dei ſūt (de manu pctōris liberabit eos) hic ꝓbat
ꝙ cuſtodit eos ⁊ q̄ liberat ecce (lux orta ē iuſto) . ſ. lux grē
quā infundit deus in corde hoīs qui ipm̄ illuminat ⁊ oſtē
dit ei pcti vilitatē ⁊ dei bonitatem Malach. iiij. Vobis ti
mētibus deū orit ſol iuſticie. i. grā illumināſ ⁊ oſtēdēs vi
am iuſticie ⁊ ſanitas in pennis eius. q. d. illa grā nō ſoluꝫ
illuminat ſ ⁊ ſanat ⁊ eleuat ad ſupna. Itē (lux) verbi dei
q̄ multū valet ad cauenduꝫ pctm̄. Pſ. Lucerna pedibus
meis verbū tuū: ⁊ lumen ſemitis meis: vñ iuraui ⁊ ſtatui
cuſtodire iudicia iuſticie tue. Item (lux) . i. exēpla ſctōꝝ.
Math. v. Vos eſtis lux huius mundi: ⁊ poſt. Sic luceat
lux vr̄a corā hoibus: vt videāt opa vr̄a bona ⁊c. Phil. ij.
Lucetis ſicut luminaria in mūdo: hec ergo lux dirigit ho/
minē in via iuſticie ⁊ cor eius erigit ad ſupna: ſi aūt cor eri
git ad ſupna vbi eſt gaudiū eternoꝝ ⁊ ineſtimabile impoſſi
bile eſt quin aliquā guttā hauriat: vñ addit (⁊ rectis cor/
de leticia) . i. eis qui habēt cor rectū ⁊ ad ſupna erectū. pſ.
Letatus ſum in his q̄ dicta ſūt mihi: in do. dñi ibimus: ꝓ
pter h̄ ergo (letamini) non pctōres ⁊ maligni ⁊ amatores
mūdi quibus magis ploratus indicit Jac. v. Agite nunc
diuiuites plorate ⁊ vlulate in miſerijs vr̄is q̄ aduenietvo
bis: ſ (letamini iuſti) nō in mūdo: ſ (in dño) Pſ. Anima
mea exul. in dño: ⁊ delec. ſup ſalu. ſuo: nec vobis iuſticiaꝫ
vr̄am aſcribatis: ſ ipſi qui vos iuſtificauit: h̄ eſt (⁊ ꝯfite/
mini) ꝯfeſſione laudis (memorie ſanctificatōnis eius) . i.
memorātes ꝙ cum eſſetis pctōres ſctōs ⁊ iuſtos vos fe/
cit Rom. iij. Oēs em̄ peccauerūt ⁊ egent gloria dei iuſtifi/
cati gratis ꝑ gratiā ipſius ꝓ redemptiōe q̄ eſt in xpo ieſu
cui laus honor ⁊ gloria in ſecula ſeculorū Amen.

Pſalmus XCVII

Pſ. 97.

CAntate domino canticum nouum quia mirabilia fecit.

a

Titulus (pſ. dauid) titulus ptꝫ in ꝑcedenti
pſ. egit ꝓpha de primo aduētu. Hic agit de vtroq̄ꝫ. ſ. de pri
mo ⁊ ſcdo. Intentōne monet ad laudem dei. ⁊ hoc ꝓpter
gratiam quā largitus eſt in primo aduentu ꝓpter gloriaꝫ
quam in ſcdo largiet. Modus bipartitus eſt pſ. Primo
intentioneꝫ ſuam aperit ꝓpha ⁊ monet cantare agens de
oſtenſione xpi in primo aduentu. ſcdo monet iubilare oī/
bus modis: qꝛ venturus eſt iudex: ibi (iubilate deo oīs ter
ra) Inuitās ergo ad laudem dicit (cantate dño canticuꝫ
nouū) nō dicit que vt intelligat de oibus ⁊ merito nouuꝫ
eo ꝙ ſup noua ⁊ inaudita videlicet (qꝛ mirabilia fecit) in
primo aduentu: fecit em̄ deum hoiem matrem virginem
cor fidele his duobus acquieſcēs de ſtrennuis aūt militi/
bus poſt mirabiles victorias ⁊ bella ſanguinea fiūt noue
cantilene: xps aūt miles nr̄ mirabilia fecit etiā in bello ꝓ
nobis ergo ipſi faciamus canticū nouū ſicut monet ꝓpha
ſicut quondā cantica poſt bella fiebāt. ſicut Jud. v. Ceci/
nerunt debora ⁊ barath in die illo dicētes. qui ſpōte abſtu
liſtis aīas vr̄as de iſrael ad piculum bñdicite dño ⁊c. Eſa.
xxv. Confitebor noi tuo qm̄ feciſti mirabilia cogitationes
antiquas fideles amen. mirabilia em̄ fuerunt hic ꝙ deus
tradidit filium ꝓ ſeruis dilectū ꝓ inimicis: iudicē ꝓ dam
natis: primum ꝓ nouiſſimis: qꝛ homo eſt nouiſſima crea/
tura in nocētē ꝓ impijs ⁊c. Job. v. ⁊ ix. Qui facit magna
⁊ inſcrutabilia ⁊ mirabilia q̄ꝝ nō ē nūerus. Itē xps multa
fecit mirabilia Joh. vij. Unum opus feci ⁊ omnes mira/
mini Joh. in fine. Sunt ⁊ alia multa q̄ fecit ieſus q̄ ſi ſcri
bant ꝑ ſingula nec ipm̄ arbitror mundū cape eos qui ſcri
bendi ſunt libros ⁊ ſpecificat aūt vnum ꝑcipuum mirabi
la dicens.

A Inuitat ad cāticū nouū ꝓ mirabilibus q̄ fecit deus in incarnatione.

C Saluauit ſibi dextera eius: et brachium ſanctum eius.

b

Saluauit ſibi dextera eius) . i. xps qui eſt dextera dei pa
tris: qꝛ ꝑ ipm̄ opat. Vñ Geñ. j. In principio creauit deus
celum ⁊ terrā. i. in filio (ſibi) . i. deo patri: nō dicit quid ſal
uauit: ſed intelligendum relinquit: quid em̄ ſaluandum
erat niſi qđ perierat Math. xviij. Venit filius hoīs ſalua
re qđ perierat. ſ. genus humanū qđ errore perierat: vnde
dauid clamat i pſona generis humani. Erraui ſicut ouis
ouis que perijt quere ſeruū tuū dñe. Ideo Math. xviij.
poſtq̄ꝫ dixit Venit filius hoīs ſaluare qđ perierat. ſtatim
ſubiūgit q̄d vobis videt ſi fuerint alicui centū oues ⁊ er/
rauerit vna ex eis nōne relinquit nonaginta nouem in de
ſerto ⁊ vadet querere eaꝫ q̄ errauit: ⁊ hñ dicit (ſibi) qꝛ ad
ipm̄ ⁊ nō ad aliū ptinebat ſaluatio. vñ ſupra. tibi ſoli pec/
caui. dicit ꝙ (ſaluauit ſibi de. eius: ⁊ bra. ſctm̄ eius) ſicut ꝑ

B Qꝛ ꝑ dexterā ⁊ ꝑ brachiū intelligit dei filius ꝑ quē deus pr̄ ſibi ſaluauit genus hūanū.

man ñ dexterã pr̄is intelligit̃ filius ꝓpter oꝑationẽ:ita etiã ꝑ brachiũ ꝓpter fortitudinẽ.de q̄ dicit Eſa.lxiij. Queſiui ꝛ nõ fuit q̄ adiuuaret ꝛ ſaluauit mihi brachiũ meũ Eſa.lix. Vidit q: nõ eſt vir.ꝛ appropriatus eſt q: nõ eſt q̄ ei occurrat ꝛ ſaluabit ſibi brachiũ ſuũ ꝛ iuſticia eius ↄfirmabit eũ Eſa.lij. Parauit dñs brachiũ ſctm̄ ſuũ in oculis oim̄ gentiũ ꝛ viderũt oẽs fines terre ſalutare dei nr̄i: in h̄ ↄtinuat ſequentẽ lr̄am:dicit eñ.

3 ¶ Notũ fecit dñs ſalutare ſuũ:in cõſpectu gentium reuelauit iuſticiam ſuam.

¶ No.fe.d.ſ.ſuũ).ſ.illã dexterã ꝛ brachiũ.i.xp̄m Baruch iij. Poſt h̄ in terris viſus eſt ꝛ cum hoibus ↄuerſatus eſt Sed nunq̄d tm̄ iudeis q: notus in iudea deus nõ imo et gentibus:vñ addit (in ↄſpectu gẽtiũ reue.iu.ſuã).i.xp̄m. qui iuſtificat.j.Cor.j. Factus eſt nobis ſapia a deo ꝛ iuſticia ꝛ ſanctificatio ꝛc.de hac reuelatõe dicit ipſe Hiere.xxxj Oẽs cognoſcẽt me a minimo vſq: ad maximũ Eſaie.lij. Sciet ppl's meꝰ nomẽ meũ:q: ego q̄ loq̄bar ecce aſſum.ꝛ j.Sil' laudabũt:q: oculo ad oculũ videbũt h̄ aũt faciẽdo.

4 ¶ Recordatus eſt miſericordie ſue:ꝛ veritatis ſue domui iſrael.

¶ Re.e.mi.ſ.)qua filiũ ſuũ ꝓmiſit ꝛ dedit:h̄ eñ fuit de pura miſcdia. Vñ Eſa.ix. Filius datus eſt nobis (ꝛ veritat' ſue) q̄ mẽtiri nõ poterat quin daret qđ ꝓmiſerat (domui iſrl').i.eccleſie de iudeis p̄mo vl' general'r (domui iſrl').i.eccleſie oim̄ xp̄ianoꝝ videntiũ deũ ꝑ fidẽ:vñ ſequit̃.

5 ¶ Viderũt oẽs termini tre:ſalutare dei nr̄i.

¶ Vide.o.t.t.ſa.dei nr̄i) ſ prius de hac veritate ꝛ mĩa teſtimoniũ aliqđ adducamus dicit Mich.in fi.dabit veritatẽ iacob miam abrahã q̄ iuraſti p̄ribus nr̄is Ro.xv. Cũ pla p̄miſiſſet ſubiũxit apl's: ꝓpter veritatẽ dei ad ↄfirmandas ꝓmiſſiones patrũ:gẽtes aũt ſuꝑ mĩa honorare deũ.iudeis eñ ꝓprie veritas reddita eſt ꝓmiſſoꝝ ꝛ gentibus p̄cipue facta eſt mĩa. Nunc ḡ exponamus qđ p̄miſimus (viderũt oẽs ter.terre).i.hoĩes a termino vſq: ad terminum (ſalutare dei nr̄i).i.xp̄m hũc viderũt oculis fidei Joh.xx Beati q̄ nõ viderũt ꝛ crediderũt Eſa.lij. Videbũt oẽs fines terre ſalutare dei nr̄i. In termino fuit ſymeon qñ dixit Lu.ij. Viderũt oculi mei ſal'.tuũ ꝛc. Moral'r (cantate dño) primo notãdũ ꝙ multa ſunt q̄ impediũt cantũ que notant̃ his verſibus.

Moralit̃ ꝛ p̄mo q̄l'r multa ſũt q̄ impe diunt cantũ

¶ Lepra locus raucedo triplex pinguedo tumultũ.
¶ Triſte ſopor tuſſis laqueus lex:os:timor vlcus.
¶ Debilitas natura mori neſcire ſodalis (Lepra) q: nõ celebrat leproſus ꝛ etiã raucitat:lepra eſt ſymonia vel qđcũq: pctm̄.de qua.iiij.Reg.v. Lepra naaman adherebit tibi hoc impedit cantũ laudis:q: Eccli.xv. Non eſt ſpecoſa laus in ore pctõris (Locus) ſm̄ illud Quõ cantabimus cãticũ dñi in terra aliena (raucedo triplex) Prima ex clamore. Ps̄. Laboraui clamãs rauce facte ſunt fau.m.hoc eſt labor aduocatoꝝ. Scđa eſt ex aſpectu lupi h̄ eſt auaricia Abac.j. Velotiores lupis veſptinis Ezech.xxij. Pricipes tui lupi. Tercia eſt ex ſiccitate h̄ eſt defectus gr̄e. Ps̄ Aia mea ſi.ter.ſi.a.tibi (pinguedo) hoc eſt abũdãdia tp̄alis Jud.iij. Erat aũt eglon craſſus nimis. Eglon interp̄tat̃ feſtiuitas inutilis:h̄ ſunt feſta mũdi ꝛ cõmeſſationes. (tumultus) Eccli.xxxij. Vbi nõ eſt auditus nõ effundas ſermonẽ (Triſte) Eccli.xxij. Muſica in luctu importuna narratio (ſopor) Eſa.xxix. Miſcuit dñs ſpm̄ ſoporis claudet oculos vr̄os ꝓp̄has ꝛ principes ꝓp̄he canebãt archana.j. Paral'.xv. (Tuſſis).i.ↄcuſſio pectoris h̄ eſt occupatio mũdi Job.xx. Cogitatões mee varie ſuccedũt mihi:et mens mea in diuerſa rapit̃ (Laqueus) ſicut de iuda dicit̃ Math.xxvij. Abiẽs laqueo ſe ſuſpẽdit ꝛ achitofel.ij.Re. xvij. Hec eſt ãbicio (Lex) interdicti vel ſilentij Amos.vj. Tace ꝛ ne recorderis nois dñi:Contra qđ dr̄ Heſter.vj. Ne claudas ora canentiũ te (Os) plenum cibo vel ſorde Num̄.xj. Adhuc carnes erãt in dentibꝰ eoꝝ (Timor).x. Nõ fuit q̄ apiret os ꝛ gãniret (Vlcus) vlnera oris ſũt iactãtia ꝛ detractio adulatio.ij. Thi.ij.ſermo eoꝝ vt cãcer ſerpit (Debilitas flatus) Exo.iiij. ſm̄ aliã lr̄am.gracilis vocis ego ſum Dañ.x. Nihil in me remãſit virum ſ ꝛ halitus meꝰ intercludit̃ (Natura) vt qñ hõ eſt ſenex Hiere.xxxv Perdã ex eis vocẽ gaudij ꝛ vocẽ leticie (mori) q: nõ mortui laudabũt te dñe neq: ꝛc. (Neſcire) Neem̄.vl. Neſciebãt loq̄ui iudaice (ſodalis) diſcordãs eſt:eſt aũt cõcordia duplex.ſ.corp̄alis ꝛ ſpũalis. De prima Eccli.xlvij. ſtare fecit cantores ↄtra altare ꝛ in ſono eoꝝ dulces fecit modulos. De ſcđa ps̄. Bñdic aĩa mea do.ꝛ oĩa q̄ intra me ſunt noi ſctõ eius.ſ.vt nõ ſit diſſonãtia:q: ſicut dicit verſus vox eſt apta chori qñ cor ↄgruit ori. Augꝰ. Hoc verſet̃ in corde qđ ꝓfert̃ in ore.hec ergo q̄ impediũt cantũ nouum laudis. Item eſt canticũ orõnis qđ ſil'r impedit̃ ꝑ eadem De q̄ dr̄ in ps̄. De die mãdauit dñs miam ſuã.ꝛ noc.canticus. Eſt aũt ꝛ aliud canticũ nouũ cantandũ.ſ.canticũ cõfeſſionis. De quo dr̄ Eſa.xxiij. Sume cytharã circui ciuitatẽ meretrix obli.tradi.bñ cane frequẽta canticũ:hoc cãticum dr̄ nouũ ab effectu:q: innouat:vñ dauid confitens pctm̄ ſuũ dixit. Cor mundũ crea in me deus:ꝛ ſpm̄ rec.in. in viſ.meis. (Cantate ergo dño) q: licet ſacerdoti nõ tm̄ ſicut hoi ſ ſicut deo ↄfeſſio fit:vel (cantate dño) nõ mũdo: vt hypocrite Math.vj. Cum oratis nõ eritis ſicut hypocrite triſtes qui amãt in ſyna.ꝛ in au.platearũ vt vide.ab ho. (cantate) igit̃ (canticũ nouuz) ꝛ hec eſt:q: (mirabilia fecit) in oculis hoim̄ mirabile eſt qđ eſt cõtra ↄſuetudinẽ ꝛ oim̄ opinionẽ. In foro aũt hoim̄ ↄſuetũ eſt ſempꝛ ꝙ qui ↄfitet̃ ſe crimen ↄmiſiſſe punit̃ ſm̄ ꝙ dicit quidã non eſt ↄfeſſi cã tuenda rei:ſ in foro dei qui ↄfitet̃ dimittit̃ ſm̄ ꝙ dicit dauid. Dixi cõfitebor ꝛc.ꝛ tu remi.impietatem pcti mei: ꝓpter hoc mirabile ↄfitendum eſt:ſequit̃ (ſaluauit ſibi dex.eius:ꝛ brachiũ ſctm̄ eius) ꝑ dexterã ꝓſperitas: per (brachiũ ſiniſtrũ) aduerſitas. Vñ Cañ.ij. Leua eius ſub capite meo:ꝛ dextera eius amplex.me. Idez eſt ergo ac ſi dicat.ↄfiteri deo bonũ eſt:q: ꝑ ↄfeſſionẽ ſaluant̃ pctõres: ꝛ in ſtatu ꝓſperitatis ꝛ in ſtatu aduerſitatis ꝛ bñ dicit brachium ſanctũ:q: aduerſitas ſanctũ facit.i.agyos:de h̄ brachio Eſa.liij. Brachiũ dñi cui reuelatum eſt:ꝛ nullus excuſare ſe põt:q: dñs iſtum modũ ſaluatiõis p̄dicauit:ꝛ ꝑ alios p̄dicari fecit:vñ ſubdit (notum fecit dñs ſal'.ſuum) ſcz ↄfeſſionem qñ p̄dicauit pñiam cuius eſt pars ↄfeſſio. Math.iiij. Pñiam agite.ꝛ quaſi quis quereret eſt hoc ſalutare ſubiungit. Appropinquabit eñ regnuz celoꝝ:ꝛ de pñia aptius ſubdit (in ↄſpectu gentiũ).i.pctõꝝ gentiliter viuentium (reuelauit iuſticiã ſuã).i.pñiam qua ſumũt et faciunt hoĩes iuſticiam de pctis ſuis ꝛ qua iuſtificantur. Eſa.xxvj. Cum feceris iudicia tua in terra.ꝛ iuſticiã dicẽt oẽs habitatores orbis ꝛc.hanc reuelauit deus p̄dicãdo ꝛ operãdo:q: licet pctm̄ nõ fecerit.ſempꝛ tm̄ in pñia ꝛ auſteritate vite vixit. Qđ aũt ꝑ pñiam ſaluant̃ hoĩes de dei miſericordia eſt:q: ſm̄ iuſticiam ſtatim poſſet eos dannare ꝛ in infernũ retrudere q̄ᷓcito mortal'r peccauerũt:vñ ſubiungit (recordatus eſt miſcdie ſue) qua dicit Ezech.xviij Nolo mortẽ pctõris ſ vt ↄuertat̃ ꝛ viuat (ꝛ veritat' ſue) qua ꝓmiſit Hiere.xviij. Si pñiam egerit gens iſta a malo ſuo ꝓpter qđ locutus ſum aduerſus eam agam ꝛ ego penitentiã ſuꝑ malo qđ cogitaui vt facerẽ ei (domui iſrl').i. illis q̄ eius miam reſpiciunt quã eis facit dans eis locum pñie ꝛ iuſticiã inquã faciet in die iudicij: tales eñ pñiam aſſumũt Hiere.xxxj. Poſtq̄ᷓ oſtendiſti mihi ꝑcuſſi femur meũ ꝛ ↄfuſus ſum ꝛc.ſ multi ſunt qui nolunt videre deũ niſi in neceſſitate.ſ.in morte:ſ tũc oẽs vidẽt ꝛ timẽt.vñ dicit (viderũt oẽs ter.terre ſa.dei nr̄i) terra eſt hõ terrenus terminus eius mors:ꝛ terminus terre hõ moriẽs. mediũ eo ſanitas:vel hõ ſanus h̄ excecãt ſicut ꝓſperitas oĩs: ſ qñ adeſt terminus:tunc vident (ſalutare dei).i.ꝑcipiunt qđ ſalutare fuiſſet eis egiſſe pñiam:hij ſunt ſil'es hely qui nõ poterat videre lucernã dei anteq̄ᷓ extinguueret̃:nec iſti p̄nt videre ſalutare eſſe facere pñiam donec impotentes ſunt ad faciendũ eam. Itẽ termini terre ſunt paupes abiecti hi vidẽt ꝛ recognoſcũt ſalutare dei:ſ diuites ignorãt qui dicũt deo:recede a nobis ſciam viarũ tuarũ nolumus quis eſt opꝰ vt ſeruiamus ei Job.xxj.

Jubilate deo omnis terra: cantate ⁊ exultate ⁊ pſallite.

6 Jubilate) ſcd̄a ps vbi monet iubilare oı̄bus modis: et ſp̄ q: venit iudex. Primo ḡ monet ad laudādū deū corde cū dicit (Jubilate deo) Jubilus eī̄ eſt exultatio mentis habita de eternis in laudē ꝓrumpēs: ⁊ ſicut nullus eſt expers bn̄ficio: ita nullus debet eſſe expers a laude: vn̄ dicit (oı̄s terra) .i. oēs q̄ habitāt terrā. Scd̄o inuitat ad laudādū cū ore cū dicit (cantate ⁊ exultate .i. cantādo exultate) exultatio eſt cū extra exit laus q̄ latebat in corde hoc autē fit ꝑ vocē. poſt iubilū aūt cordis ⁊ laudē vocis dꝫ ſeq̄ laus opis ad quā monet cū dicit. (⁊ pſallite) pſallē eī̄ ē opari ⁊ quō ſit opādū ſubiūgit .ſ. in mortificatōe carnis cū dicit

7 **Pſallite dn̄o in cithara: i cythara ⁊ voce pſalmi in tub̄ ductilib⁹ ⁊ voce tube cornee.**

Pſal. do.) .i. ad honorē dn̄i (in cithara) .i. i carnis mortificatōe q̄ p cytharā ſignificat̃ ⁊ repetit (i cythara) q: intēti ⁊ aſſidui eſſe debem⁹ in carnis mortificatōe. Itē laudādus eſt deus in p̄dicatōe q̄ ꝯcordat opi: vn̄ ſubiūgit (⁊ voce pſalmi) in voce p̄dicatio. in ps̄. opatio intelligit̃ q̄ duo debēt ꝯiungi vt ſit vox pſalmi .ſ. vt opa loquant̃ ⁊ illud qḋ p̄dicat hō ꝑus opet̃ ſicut ieſus cepit facere ⁊ docere Act. j. Hanc aūt p̄dicationē exercuerūt primo apl'i ⁊ martyres in eccleſia de q̄bus dicit (in tubis ductilibus) .i. ad modū ⁊ imitationē aploꝝ ⁊ martyrū: poſtea vō ꝯfeſſores ⁊ doctores de q̄bus addit (⁊ voce tube cornee) .i. ad modū ⁊ imitationē ꝯfeſſoꝝ. Judei eī̄ duo genera tubaꝝ habebāt q̄bus clangebāt in ſolēnib⁹ ſuis ductiles .ſ. ⁊ corneas ductiles ex argēto malleo ꝑducebant̃ p quas deſignant̃ apl'i ⁊ martyres q̄ malleo pſecutōis ⁊ martyrij ꝑducti non defecerūt: ſ; potius ꝑfecerūt: cornee vō erāt de cornu aı̄alis p quas intelligunt̃ ꝯfeſſores ⁊ doctores q̄ in eccleſia ſonū p̄dicatōis emittētes licet pſecutionē nō ſuſtinuerint ab extrinſeco pſecutionē tn̄ carnis ſpūs fortitudinē ſupantes carne p̄ter carnē vixerīt ſicut cornu ſupat carnē ⁊ de carne ꝓcedēs caro nō ē ⁊ oñdit q̄re debem⁹ eū laudare primo q:

8 placet ei vt laudet̃ a nobis: vn̄ dicit.

D Qualiter apl'i ⁊ martyres doctores ⁊ cō feſſores ſignificant̃ p duo gn̄a tubaꝝ quibus vtebā tur iudei i feſtis ſuis

Jubilate i ꝯſpectu regis dn̄i: moueat̃ mare ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum et qui habitant in eo.

Jubilate in cō. re. d.) .q. d. ipſe ꝯſpicit ⁊ attentus eſt ad noſtrā laudationē. vn̄ ps̄. Oculi dn̄i ſup iuſtos ⁊ aures ei⁹ in p̄ces eoꝝ. ⁊ vt dicit glo. aures ei⁹ delectant̃ in iubilatione nr̄a. Scd̄o q: hec laus facit cōuerſionē pctōꝝ: vn̄ dicit (moueat̃ mare ⁊ plenitudo eius) .i. pctōres q̄ multi ſunt vel mūdus ⁊ hoı̄es: mūdani moueant̃ ad fidem ⁊ pniam vn̄ exponēs ſubdit (orbis terraꝝ ⁊ q̄ habitant in eo) ſupple moueant̃ ad fidē ⁊ pniam. Tercio ꝓpter leticiam bonorum: vn̄ addit.

9 **Flumina plaudēt manu ſil' mōtes exultabūt a cōſpectu dn̄i qm̄ venit iudicare terrā**

Flumina) .i. hoı̄es pleni aq̄s graꝝ (plaudēt manu) .i. bonis opibus exultabūt: ⁊ h̄ (ſil') .q. d. nō vnus tm̄ ſ; oēs pariter in vnitatē fidei ⁊ charitatis ꝯgregati. Juxta illud Act. iiij. Multitudinis aūt cre. ⁊c̄. (montes) .i. maiores. (exultabūt a cō. dn̄i) .i. qn̄ videbūt dn̄m (qm̄ venit iudicare terrā) .i. pctōres terrenos nō montes q̄ iudicabūt cum eo. vn̄ ⁊ h̄ ſciētes exultabūt a ꝯſpectu eius. In iudicio aūt duo faciet dn̄s q: malos ꝯdemnabit. vn̄ dicit.

10 **Judicabit orbem terrarū in iuſticia: ⁊ populos in equitate.**

Judica.) eos iuſte ꝯdēnādo ⁊ bonos remunerabit: vn̄ addit (⁊ po.) .i. fideles ⁊ rōnales invita (in eq̄.) Mat. vij eadē mēſura q̄ mēſi fueritis remetiet̃ vobis: q: reddet eis equa ſuis meritis. De his duob⁹. ij. Cor. v. Oēs nos manifeſtari oportet an̄ tri. xp̄i: vt referat vn⁹quiſq; ꝓpria corporis ꝓut geſſit ſiue bonū ſiue malū. Moralr (Jubilate ⁊c̄.) Nota ꝙ ponit hic q̄nq; v̓ba .ſ. (iubilate: cātate: exultate: pſallite: pſallite) hec ſunt q̄nq; v̓ba de q̄bus aplus. j. Cor. xiiij. In eccleſia volo q̄nq; v̓ba ſenſu meo loq̄ ⁊ bis q̄nq; vbis rn̄dēt q̄nq; inſtr̄a q̄ h̄ pōit .ſ. (cythara) duplex ſimplex vox pſalmi in medio: p̄ma cythara ē ieiuniū h̄ ꝫ ſiccas cordas ⁊ ꝓtenſas ⁊ ventrē vacuū Job. xxx. Verſa eſt in luctū cythara mea. Scd̄a cythara ē ꝯpaſſio pctiū. Eſa. xvj. Vent me⁹ ad moab q̄ſi cythara ſonabit: ſ; ſi ē vera ꝯpaſſio ſeq̄t̃ op⁹ mie qḋ ꝯſolet̃: vn̄ addit (⁊ voce pſalmi) q̄ iocūdior: Eccli. xl. Tybia ⁊ pſalteriū ſuauē; faciunt melodiā: ſ; ſup vtraq; lingua ſuauis (in tub̄) p tubas p̄dicatio intelligit̃ Nuı̄. x. Fac tibi duas tubas argēteas ductiles q̄bus ꝯuocare poſſis multitudinē ⁊ voce tube cornee. ſm̄ h̄ duo gn̄a tubaꝝ intelligi pn̄t duo ſtat⁹ p̄dicatoꝝ vīcȝ aduerſitas ⁊ ꝓſperitas. in aduerſitate neceſſaria eſt (tuba ductilis) .i. vt p̄dicationē comitet̃ patientia q̄ ſuſtineat oēm malleatio nē: ſm̄ ꝙ in ps̄. dī. bn̄ patiētes erūt vt annūciēt. In ꝓſpitate neceſſaria ē (tuba cornea) .i. vt p̄dicationē comitet̃ ꝯtinētia q̄ p cornu intelligit̃ vt dictū ē ſupra: ſm̄ h̄ dicebat apl's. j. Cor. ix. Caſtigo cor. meū ⁊ i ſuitutē redigo ne forte cū alijs p̄dicauero: ipſe reprob⁹ efficiar. ꝓ eo aūt ꝙ hic dicit (cātate ⁊ exultate ⁊ ſupra cā. do. cā. no.) Notādū ē ꝙ mlt̄e ſūt cāe q̄re cātare ⁊ exultare debet hō. ſm̄ q̄s diuerſa cātica in ſacra ſcp̄tura inueniunt̃. p̄ma cā ē q: videt ſe hō liberatū a pctis: de h̄ hr̄ canticū Exo. xv Cantem⁹ dn̄o ⁊c̄. qḋ cātauerūt filij iſrl' qn̄ viderūt ſe liberatos de manu egyptioꝝ ⁊ de ſeruitute pharaonis. Scd̄a eſt de ꝓfectu quē videt: de h̄ hr̄ Cān. Nu. xxj. Tūc cecinit iſrl' carmē iſtḋ aſcēdat pute⁹ ꝯcīebat pute⁹ quē foderūt p̄ncipes ⁊c̄. Tercia ē de pnīe patōe. de h̄ hr̄ Cān. Deut. xxxij Ꝯ filij iſrl' fuerūt in fine ſolitudinis cantauerūt canticuꝫ iſtud. Audite celi q̄ loquor ⁊c̄. Quarta de alioꝝ ꝓfectu et ſtrenuitate. de h̄ hr̄ cān. Jud. v. qḋ cecinerūt delbora ⁊ barach dicētes q̄ ſpōte obtuliſtis de iſrl' aı̄as vr̄as ad piculū bn̄dicite dn̄o ⁊c̄. Quinta de ꝓlis ſpūalis ꝓcreatōe. Vn̄. j. Reg. ij. Cantauit anna canticū dicēs exultauit cor meū in dn̄o ⁊c̄. ⁊ poſtea ſubiungit. donec ſterilis pepit plı̄mos ⁊c̄. Sexta de liberatōe alioꝝ a pcti ꝓfunditate. de h̄ etiā canticū Ezechie Eſa. xxxviij. Ego dixi in di. di. me. ⁊c̄. Septia de pacis cū deo reformatōe. de h̄ cān. Eſa. xij. Confitebor tibi dn̄e qm̄ irat⁹ ex mihi ꝯuerſ⁹ ē furor tu. ⁊ ꝯſolat⁹ es me Octaua de dyaboli ſupatōe. de h̄ cān. Judith vl. Cātauit cāticū h̄ iudith dn̄o dicēs. incipite dn̄o in tympanis ⁊c̄. ⁊ infra. Dn̄s ꝯuertēs bella. Nona de ſaluatoris ꝯceptōe hoc eſt canticū btē v̓ginis Lu. j. Magnificat aı̄a mea dn̄m ⁊c̄. Decima de ortu gr̄e h̄ eſt canticū zacharie Lu. j. Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ iſrl'. h̄ eī̄ cātauit nato iohē. Vndecima de vite eterne ꝓmiſſiōe Abac. ij. Dn̄e au. au. t. ⁊c̄. ⁊ in fine ⁊ ſup excelſa mea deducet me victor in pſalmis canentē. Duodecia de exhibitoꝝ bn̄ficioꝝ recordatōe Eſa. v. Cantabo dilecto meo canticū patruelis mei. Decimatercia de ꝓmiſſi adeptiōe ⁊ viſione: h̄ eſt cāticū ſymeonis Lu. ij. Nūc dimitt̃ ſer. t. d. ⁊c̄. Decimaq̄rta de amplexu ſpōſi: h̄ eſt cān. canticorū. oſculet̃ me ⁊c̄. Deciaq̄nta carmen nuptiale. de q̄ ps̄. eructauit cor me. ver. bo. ⁊c̄. h̄ ſunt q̄ndecim cantica graduū. ſic ḡ inuitat ad cantandū ⁊ exultanduꝫ: ſ; pōt dicere ꝓpha ⁊ p̄dicator illud Matth. xj. Cecinim⁹ vobis ⁊ non ſaltaſtis (iubilate in ꝯſpectu regis dn̄i) h̄ ponit aliū q̄nariū .ſ. eoꝝ q̄ mouēt ad laudē ⁊ exultatiōꝫ q̄ notant̃ hoc verſu.

Letet̃ celū mare tellus flumina: montes: hec eī̄ quinq; hic ꝯn̄ter ſequunt̃. Dicit ergo ad illos de celo .ſ. ad angelos (iubilate in ꝯſpectu) .i. vos qui eſtis (in cōſpectu reg. dn̄i) qui eum intu:mini: ſicut eſt Math. xviij. Angeli eorum ſemp vidēt faciem prīs Thob. xij. Ego ſum raphael vnus de ſeptem qui aſtamus ante dn̄m. his ergo bn̄dicit (iubilate) q: in celo eſt iubilatio Job. xxxviij. vbi eras cū me laudarēt aſtra matutina ⁊ iubilarēt oēs filij dei: vl' hominibus loquit̃ (iubilate in conſpectu re. do.) .i. vt ab eo conſpiciamini .ſ. vt placeatis ei ⁊ vt ipſum etiam conſpiciatis. Juxta illud Eſaie. xxxiij. Regem in decore ſuo videbunt oculi eius cernent terram de longe. hoc eſt contra vane gloriātes qui a mulierculis laudari appetunt quando cātant in eccleſia ⁊ non a rege domino. Item ſic (iubila

E Moralit̃ hic ponū tur quinq; v̓ba q̄bus

rūdere debēt quinq; inſtr̄a ſpūalia.

F Nō diuerſas cāṡ cātādi ſm̄ diuerſa cātica q̄ repiūtur i ſacra ſcp̄tura numero .15.

G Quinq; q̄ monēt ad laudem et exultatiōꝫ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

te in cõſpectu re.do.) .i. ſicut qui ab eo ꝯſpicimini.q.d.nõ ſegnes efficiamini:ſ ſtrenue diuinũ officiũ pagite: qꝛ dñs ſemꝑ vos ꝯſpicit. Boetius. Magna nobis indicit̃ ꝓbitatis neceſſitas cum ante oculos verſamur iudicis cũcta cernẽtis (moueat̃) ad laudẽ (mare ꝛ plenitudo eius) per mare intelligunt̃ penitẽtes in amaritudine ꝯtritõis ꝛ doloris ꝓ pctis q̃ fecerũt.ꝑ plenitudinẽ maris intelligit̃ ꝑfectio pnie q̃ tunc eſt ꝑfecta: cũ hõ facit pniam ꝓ pctis aliorum:vt Dan̄.ix. Cũq; ꝯfiterer pctã mea:ꝛ pctã ppli mei (orbis) .i. circulus (terrarũ) iuſti in diuerſis terris ꝑfecti (ꝛ qui habitãt in eo) .i. in circulo notabiliter dr̃ (habitãt) nõ intrãt:quidã em̃ intrãt circulũ ꝑfectõis ꝛ nõ habitant ibi ſ cito reſiliunt a clauſtro etiã q̃nq; (flumina plaudent manu) flumina ſunt doctores legis diuine qui rigãt ortũ eccleſie aquis doctrine ꝛ ſapie. Ps. Fluminis impetus leti.ciui.dei Eccli.xxiiij. Ego ſapia effudi flumina Eph.iiij. Alios dedit doctores (manu) ecce qd̃ de viuis fluminibꝰ loquit̃ (manu) .i. ope ꝛ largitate. Ps. Oẽs gentes plaudite manibus:q̃d aũt fluminibus largius:q̃d vtilius: q̃d dulcius nulli negãt aquas:oibus ſũt neceſſaria:oibus iocunda Math.x. gratis accepiſtis:gratis date:eſt aũt malus plauſus Prouer.xvij. Homo plaudet ſtultis manibꝰ cum ſpopõderit ꝓ amico.i.cũ ſuſcepit curã: ſ addit (ſil̃) ꝯtra ſingulares ꝛ nouas opiniones.ſicut nõ deſerit flumẽ antiquũ alueũ:ſic doctores nõ debẽt relinquere ſemitã antiquoꝝ Eccli.ix. Non derelinquas amicum antiquum nouus enim nõ erit ſilis illi (montes exultabũt a conſpectu dñi) montes ſunt p̄lati q̃ cũ boni ſunt exultãt a cõſpectu dñi Eſa.lv. Montes ꝛ colles cantabũt laudẽ (qm̃ venit iudicare terrã) gaudeãt ergo qui terrã reliquerunt ꝛ celeſtes facti ſunt:qꝛ nihil habẽt iudicandũ ſi terrã nõ habẽt. (veni) tamẽ dñs (iudicare terrã) .i. pctõres nõ ſolũ i ſcđo aduẽtu:ſ nunc in pñti Joh.xij. Nunc iudiciũ eſt mundi. (iudicabit orbẽ terrarũ in iuſticia) reos q̃s mũdus orbatos oculis in orbe; ducit ſicut ſanſon Jud.xvj. Clauſum molere fecerũt.j. Reg.xv. Via inimicoꝝ tuorũ rotabitur. ꝯtra Joh.v. Qui verbũ meũ audit ꝛ credit ei qui miſit me habet vitã eternã.ꝛ in iudiciũ nõ venit:ſ trãſiet a morte in vitã. Item hoc dr̃ ꝯtra aduocatos (iudicabit or.terraꝝ in iuſticia) .i. ꝓ iuris aſtucia damnabunt̃ plurimi litigatores (ꝛ pplos) .i. rõnales theologos ꝛ ſacerdotes (in in equitate) .i. ꝓ equanimitate:qꝛ equanimiter tollerant in mũdo ꝛ in eccleſijs mala nõ penarũ: culparũ Hiere.xj Quid eſt qd̃ dilectus meꝰ in domo mea fecit ſcelera mlta.

Ps.98. Pſalmus XCVIII

D Ominus regnauit iraſcant̃ ppli:q̃ ſedes ſuꝑ cherubin moueat̃ terra.

Titulus (Ps. dauid pꝫ titulus) ꝯtinuatio In p̄cedẽti ps. egit de aduentu ꝛ de natiuitate xp̄i: ſ nato xp̄o ppli iudeoꝝ irati ſunt cũ herode ꝛ regnũ eiꝰ poſtea etiã conati ſunt tollere vſq; hodie:ſ dicit ps. iſte q ipſe eſt q̃ tpe Moyſi ꝛ ſamuelis regnauit in irl̃m ꝛ vbiq;. Nota q tres ps. ita incipiũt. Dñs regnauit ꝛ in illis tribus agit̃ de laude xp̄i. Triplex em̃ exultatio eſt de xp̄o ꝛ regno eius. Prima exultatio eſt de regni xp̄i cõfirmacõe:ꝛ de hac agit in h̄ ps. Dñs regnauit deco.indu.eſt. Scđa eſt de regno xp̄i dilatatõe:ꝛ de illa agit in ſcđo.ſ. dñs regna.exul.ter. Tercia ẽ de regni xp̄i auctē ꝛ ptãte:de q̃ agit̃ in h̄ ps. Intẽtio g̃ eſt inuitare ad laudẽ ꝛ honorẽ xp̄i vt eũ tanq; deũ adoremus ꝛ tanq; regẽ exaltemus. Modus bipartitus eſt ps. Primo oñdit xp̄m regnantẽ:ꝛ quicũq; ei repugnet altũ ſuper oẽs.vñ ei cedere monet. Scđo monet eũ adorari. qꝛ pres antiqui ſeruierũt ei:ibi (exaltate dñm) Primo g̃ inuitãs ad laudẽ xp̄i ꝯmẽdat eũ. Primo a regia ptãte cum dicit. (dñs) xp̄us (regnauit) .i. regnare innotuit:ꝛ eq̃lis eſſe cũ p̄re in regno q̃ prius vilis erat ꝛ abiectus. Scđo cõmẽdat eũ a regni firmitate cũ dicit (iraſcant̃ ppli) iudeorũ:ꝛ eſt irriſio yronica q̃ ſacraſmos dr̃.ſ. hoſtilis irriſio.q.d.iraſcãtur q̃tũcũq; voluerint:qꝛ ita ꝯfirmatũ eſt regnũ eiꝰ q velint nolint regnabit ineternũ. Tercio ꝯmendat eũ ab altitudine regni cũ addit (qui ſedet ſuꝑ cherubin) qꝛ etiã ſuꝑ

A Exultatio triplex de xp̄o:ꝛ q̃lr ſit ei exultãdũ ꝛ cõfitendũ de regno eiꝰ.

illos ſuꝑmos angelos incõꝑabiliter altus eſt: et iõ exquo ita firmiter regnat: ꝛ exquo ita altus eſt (moueat̃ terra) .i. terreni quantũ voluerint:qꝛ nihilominus regnabit ꝛ eſt idẽ cũ h̄ qd̃ p̄dixit (iraſcant̃ ppli) ꝛ eodẽ mõ legendũ eſt: vel aliter (moueat̃ terra) .i. terreni gentiles ad pniam ꝛ fidem:ꝯuertẽdo ſe ad dñm qui tantus eſt. Quarto ꝯmendat illũ ab honore cũ dicit.

Dominus in ſyon magnus:ꝛ excelſus ſuper omnes populos. 2

Dñs in ſyon ma.) in ſyon erat tẽplũ dñi ibi offerebant̃ ſacrificia ꝛ oblatões ꝛ ita in ſyon honorabat̃ dñs ꝛ nunc honorat̃ (in ſyon) .i. in eccleſia q̃ eſt in ſpeculatõe. Quinto ꝯmẽdat illũ a potẽtia cũ dicit (ꝛ excelſus ſuꝑ oẽs po.) .i. ſuꝑ oẽs hoies in potentia excellit: et qꝛ talis ꝛ tãtus eſt dñs:ideo inuitat nos ad laudandũ:vñ dicit.

Confiteant̃ noi tuo magno quoniã terribile et ſcm̃ eſt ꝛ honor regis iudiciũ diligit 3

Confiteant̃) ipſi ppli in ꝯfeſſione laudis (nomi tuo magno) .i. laudẽt tuã miam ꝛ largitatẽ ꝑ q̃ noiabilis es.de h̄ noie in ps. Deus in noie tuo ſal.me fac. Itẽ nomẽ dei magnũ eſt tetragramaton.de q̃ Phil.ij. Dedit illi nomẽ qd̃ eſt ſuꝑ oẽ nomẽ:ꝛ oñdit q̃re laudandũ eſt nomẽ dñi. Primo qꝛ timendũ eſt:vñ dicit (qm̃ terribile eſt) Scđo qꝛ ſũme bonũ:vñ addit (ꝛ ſctm̃ eſt) .i. ſumme bonũ. Et nota q hec tria adiectiuã ponit nois dñi in ſignũ trinitatis (magnũ terribile ſctm̃) vt p̄ri magnoꝝ creatori attribuat̃ magnitudo.filio iudici terror.ſpũi purificãti ſctitas aſcribitur Tercio qꝛ hñ vult laudari a nobis ꝛ plus illi:vñ dicit (et honor regis) .i. xp̄i (iudiciũ diligit) .i. diſcretionẽ vt diſcrete laudemus eũ:diſcrete aũt eũ laudat:qui quantũ pt eũ laudat ꝛ cogitat q ſufficiẽter laudare eũ nõ põt. Nã econtrario indiſcrete ꝛ ſtulte laudat q̃ eũ ſatis laudare putat. Ps. Magnus dñs ꝛ lau.ni. Quarto qꝛ ipſe oñdit nobis viam paradiſi:vñ dicit.

B Nomen dñi laudãdũ ꝓpter q̃tuor.

Tu paraſti directiones:iudicium et iuſticiam in iacob tu feciſti. 4

Tu pa.dir.) .i. vias rectas ꝑ q̃s ad te dirigamur: ꝛ que ſunt iſte directões ſubiũgit dicens (iudiciũ ꝛ iuſticiã in iacob tu feciſti) .i. docuiſti (pplm tuũ) xp̄ianũ q̃ ſupplantat in baptiſmo diabolũ vt faceret (iudiciũ ꝛ iuſticiã) .i. vt diſcernerẽt ꝛ iudicarẽt q̃d bonũ:q̃d malũ h̄ eſt facere (iudiciũ) ꝛ executiõi mãdarẽt h̄ eſt facere (iuſticiã) iuſticia em̃ eſt executio iudicij. Moralr̃ (dñs reg.ira.po.) cũ dñs regnat in bonis iraſcunt̃ mali.j. Mach.v. Factũ eſt vt audierũt gẽtes in circuitu:qꝛ edificatũ eſt altare vt prius irate ſunt valde:ꝛ ſuꝑ q̃s regnat ecce (q̃ ſe.ſup che.) cherubin interꝑtat̃ vermiculata pictura: vel ſcia multiplicata: vel ſcie plenitudo:vel q̃ſi p̄ces ſcie ꝛ intellectꝰ vermiculata pictura ſigt̃ illos q̃ varijs vtutibꝰ ꝛ donis decorant̃ Ezech. xl. In portis tẽpli erãt picture vndiq;:porte tẽpli ſũt p̄lati hi debẽt depingi ꝛ cortine tabernacli erãt varie Exo.xxvj Ps. Aſtitit regina a dex.t.in ve.de.cir.va. Itẽ (ſedet) in illis in q̃bus multiplicat̃ ſcia quã Aug. petebat dicẽs. dñe nouerim te:nouerim me:q̃ deum cogſcit ſeruẽs efficit̃ et amat eũ:ꝛ de tali dicit dñs Joh.xiiij. Ad eũ venie.ꝛ man. a.e.ſ. ecce q in his ſedet q̃ hñt noticiã dei. Noticia vo ſui facit hũilẽ:ꝛ in talibꝰ ſedet dñs Eſa.lxvj. ſm aliã trãſlationẽ.ſuꝑ quẽ requieſcit ſpũs meus niſi ſuꝑ hũilẽ ꝛ quietũ ꝛc. Itẽ in illis ſedẽ ſibi inuenire deberet in q̃bus multiplicat̃ ſcia ſacre ſcripture. De q̃ multiplicatõe Dan̄.xj. Pertrãſibũt plimi ꝛ multiplex erit ſcia. Itẽ in illis ſedet in q̃bus eſt ſcie plenitudo.i. caritas Rom̃.xij. plenitudo legis ẽ dilectio.j. Joh.ij. Vnctio docet nos de oibus.ſcia ſine charitate eſt lampas ſine oleo Math.xxv. Fatue vgines non ſumpſerũt oleũ ſecũ. Itẽ ſedet in illis in q̃bus ſũt diuerſe ſcie ꝛ intellectus q̃ ad diſpoſitionẽ bonã ſpũaliũ ꝛ tpaliũ. Deut̃.j. Eligite ex vobis viros ſapiẽtes ꝛ gnaros:ſapientes ad ſpũalia:gnaros ad tpalia.j. Thim̃.iij. Domui ſue hñ ꝓpoſitu;:ꝛ de his moueat̃ .i. turbet̃ terra:qꝛ q̃n gratia dei preſidentis apparet in bonis:mali turbantur et inui-

Moraliter

C Cherubin q̃d interꝑtat̃ ꝛ q̃lter dñs ſuper multos ſedet multipliciter.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf